

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5Csp/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618202302
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Hiščáková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7618202302.5

Uznesenie

Okresný súd Spišská Nová Ves v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, právne zastúpený Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Bratislava, Michalská 14, IČO: 47 255 706, proti žalovanému: H. P., X.. X.XX.XXXX, L. R. P. XXX, právne zastúpený Advokátkou kanceláriou JUDr. Roman Škerlík, so sídlom Spišská Nová Ves, Letná 61, IČO: 42 109 264, v konaní o zaplatenie 626,79 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e .**

II. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca doručil tunajšiemu súdu dňa 12.4.2018 žalobný návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 626,79 EUR a 5,05 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2940,41 EUR od 28.4.2015 do 19.2.2016, zo sumy 2918,56 EUR od 20.2.2016 do 27.4.2017, zo sumy 2804,14 EUR od 28.4.2017 do 22.5.2017, zo sumy 2592,14 EUR od 23.5.2017 do 29.6.2017, zo sumy 2380,14 EUR od 30.6.2017 do 28.7.2017, zo sumy 2168,14 EUR od 29.7.2017 do 25.8.2017, zo sumy 1956,14 EUR od 26.8.2017 do 27.9.2017, zo sumy 1744,14 EUR od 28.9.2017 do 25.10.2017, ročne zo sumy 1532,14 EUR od 26.10.2017 do 24.11.2017, zo sumy 1320,14 EUR od 25.11.2017 do 20.12.2017, ročne zo sumy 1116,14 EUR od 21.12.2017 do 26.1.2018, ročne zo sumy 912,14 EUR od 27.1.2018 do 27.2.2018, ročne zo sumy 708,14 EUR od 28.2.2018 do 27.3.2018, ročne zo sumy 504,14 EUR od 28.3.2018 do zaplatenia a trov konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia. Žalobu odôvodnil tým, že Žalovaný uzatvoril so žalobcom dňa 14.4.2014 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ s registračným číslom 003806511110414 (ďalej tiež len ako „Zmluva“). V Článku I. Zmluvy sú dohodnuté základné parametre úveru, ktorý žalobca žalovanému poskytol a ktorý sa žalovaný zaviazal žalobcovi splácať, a to výška úveru 3 000 EUR, lehota splatnosti 120 mesiacov, výška úrokovej sadzby platnej ku dňu schválenia úveru 16,9 % p.a., výška úroku z omeškania 5 % nad rámec úrokovej sadzby, celkový počet splátok 119, dátum prvej splátky 23.5.2014, dátum poslednej splátky 23.3.2024, mesačná anuitná splátka vrátane poistného 54,77 EUR, RPMN 18,41 %. Žalobca svoju povinnosť so Zmluvy poskytnúť žalovanému úver riadne splnil. Žalovaný podmienky splácania nedodržiaval a úver riadne nesplácal. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním splátok, žalobca ho opakovane riadne písomne vyzýval na úhradu splátok, kedy mu zasielal upomienky, napriek tomu žalovaný splátky žalobcovi nezaplatil. Z tohto dôvodu bol žalobca nútený listom zo dňa 14.4.2015 vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, kde žalovaného vyzval na zaplatenie zostatku úveru s príslušenstvom do 7 dní od doručenia tejto výzvy/tohto vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaný túto výzvu prevzal dňa 20.4.2015 a úver sa tak stal splatným dňa 27.4.2015, z toho dôvodu si žalobca uplatňuje nárok na úrok z omeškania od 28.4.2015. Zostatok istiny úveru 2 940,41 EUR uvedený vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje rozdiel poskytnutého úveru vo výške 3 000 EUR a splátok istiny úveru vo výške 59,59 EUR (tieto sú zrejmé z pripojenej histórie transakcií na účte za obdobie do 14.4.2015). Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru evidoval žalobca

voči žalovanému pohľadávku nasledovne: dlh na istine Úveru 2 940,41 EUR, dlh na zmluvnom úroku 196,41 EUR, poplatky 92,20 EUR, celkom 3 228,97 EUR. Následnými platbami žalovaného vo výške 2 602,18 EUR došlo k poníženiu zostatku istiny úveru o 2 436,27 EUR, dlžnej sumy úrokov o 165,65 EUR, a poplatkov o 0,26 EUR (vyplýva to tiež z pripojenej História transakcií na účte). Súčasná výška istiny úveru tak predstavuje sumu 504,14 EUR (3 000,00 EUR mínus 59,59 EUR (platby do 14.4.2015) mínus 2 436,27 EUR (platby po 14.4.2015)). Zostávajúci zmluvný úrok predstavuje sumu 30,76 EUR (196,41 EUR mínus 165,65 EUR (platby po 14.4.2015)). Žalobca sa týmto návrhom domáha zaplataenia zostatku istiny 504,14 EUR, zostávajúceho zmluvného úroku vo výške 30,76 EUR a zostávajúcich poplatkov vo výške 91,89 EUR a zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05 % p.a. postupne zo sumy 2 940,41 EUR od 28.4.2015 do zaplataenia tak, ako je uvedené ďalej (záväzkovo právny vzťah vznikol po 31.1.2013, konkrétne dňa 14.4.2014). V petite tohto návrhu je potom uvedená vyčíslená suma celkom 626,79 EUR (ako súčet troch uvedených súm 504,14 EUR, 30,76 EUR a 91,89 EUR) a úrok z omeškania vo výške 5,05 % p.a., ktorý požaduje postupne zo sumy 2 940,41 EUR od 28.04.2015 do zaplataenia tak, ako je uvedené ďalej. Platby žalovaného na istinu boli po 14.4.2015 realizované nasledovne: 19.2.2016 21.85 EUR, 27.4.2017 114.42 EUR, 22.5.2017 212.00 EUR, 29.6.2017 212.00 EUR, 28.7.2017 212.00 EUR, 25.8.2017 212.00 EUR, 27.9.2017 212.00 EUR, 25.10.2017 212.00 EUR, 24.11.2017 212.00 EUR, 20.12.2017 204.00 EUR, 26.1.2018 204.00 EUR, 27.2.2018 204.00 EUR, 27.3.2018 204.00 EUR. Z tohto dôvodu o tieto platby postupne ponížovali úrok z omeškania, ktorého zaplataenia sa domáha.

2. Dňa 15.5.2018 súd vydal platobný rozkaz č.k. 5Csp 55/2018-52 voči ktorému podal žalovaný včas odpor s vecným odôvodnením, v dôsledku čoho súd uznesením č.k. 5Csp 55/2018-63 zo dňa 8.6.2018 platobný rozkaz zrušil.

3. Žalovaný v odôvodnení odporu poukázal na to, že z podanej žaloby nemožno odvodiť akým spôsobom dospel žalobca k výške dlhu 626,79 EUR. Žalobca v žalobe uvádza členenie tejto sumy, pričom tieto bližšie nešpecifikuje. Z podanej žaloby tak nemožno odvodiť, ktoré konkrétne mesačné splátky žalovaného eviduje žalobca ako neuhradené resp. istinu ktorých mesačných splátok eviduje žalobca ako neuhradenú a rovnako tak ani nie je zrejmé, akým spôsobom žalobca dospel k vyčísleniu dlžného úroku z úveru vo výške uvedenej v žalobe. Taktiež zo žaloby nevyplýva skutočnosť čo predstavujú poplatky vo výške 91,89 EUR. I keď žalobca v žalobe neuviedol súhrnnú výšku vykonaných platieb žalovaného (žalobca doložil históriu platieb), zo žaloby vyplýva, že z platieb žalovaného do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru započítal na istinu úveru len sumu 59,59 EUR. Pritom už len porovnaním žalobcom doloženej histórie platieb je zrejmé, že žalovaný zaplatil v skutočnosti viac ako 59,59 EUR. Nie je pritom zrejmé, na čo (na aké plnenia) započítal žalobca platby žalovaného nad rámec 59,59 EUR. Ide pritom o podstatné skutočnosti potrebné pre rozhodnutie súdu v konaní. Žalovaný má obavu, že žalobca ním vykonávané platby započítaval neoprávnene na úhradu plnení, na ktoré v skutočnosti nemal právny nárok (rôzne poplatky, náhrada nákladov a pod.) v dôsledku čoho na istinu úveru započítal len 59,59 EUR. Je preto potrebné, aby žalobca presne špecifikoval, akým spôsobom započítal jednotlivé platby žalovaného, t. j. ktorá platba bola započítaná na konkrétne ktorú mesačnú splátku úveru a to tak, aby bolo zrejmé aká časť z tej - ktorej vykonanej platby bola v rámci danej mesačnej splátky započítaná na istinu úveru, aká na úrok z úveru a aká na poisťné úveru, prípadne na aké iné plnenia (poplatky, náklady a pod.) boli započítané úhrady žalovaného. Žalovaný preto navrhol, aby súd vyzval žalobcu na špecifikáciu dlhu, t. j. aby žalobca špecifikoval, ktoré mesačné splátky úveru eviduje ako neuhradené, v akej výške v členení na istinu, úrok a poisťné a zároveň aby žalobca uviedol, akým spôsobom započítal úhrady žalovaného tak, aby bolo z takejto špecifikácie zrejmé, ktorá platba bola započítaná na konkrétne ktorú mesačnú splátku úveru t. j. aká časť z tej - ktorej vykonanej platby bola v rámci danej mesačnej splátky započítaná na istinu úveru, aká na úrok z úveru a aká na poisťné úveru, prípadne na aké iné plnenia (poplatky, náklady a pod.) boli započítané úhrady žalovaného.

4. Žalovaný v odpore ďalej uviedol, že zmluva o úvere a ďalšie listiny, ktoré mu boli doručené vo forme prílohy k žalobe, sú písané mimoriadne malým písmom, ktorého stredná veľkosť nie je ani len 1 mm, čo ani len približne nedosahuje minimálna veľkosť písma v zmysle § 53c Občianskeho zákonníka v spojení s § 1b nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. I keď právna úprava čo do veľkosti písma je účinná až od 01.01.2015, nemožno z toho vyvodit', že spotrebiteľské zmluvy uzatvorené pred týmto dátumom mohli byť napísané akoukoľvek veľkosťou písma. Zmluva napísaná úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky ako lupa, pravítko a podobne, práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy. Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma je potrebné hodnotiť ako

nepochopiteľný a ako nie dobrý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemožno poskytnúť ochranu. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písanými takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ sa nedokáže náležite oboznámiť s obsahom zmluvy. Takéto konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje neprijateľnú podmienku. Uvedená skutočnosť spôsobuje neplatnosť zmluvy o úvere.

5. Žalovaný tiež namietal, že zmluva nespĺňa ani zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z., kedy prinajmenšom čo do výšky odplaty presahuje maximálnu prípustnú výšku odplaty, ako aj výška RPMN je uvedená nesprávne v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. V zmluve taktiež absentuje uvedenie dátumu splatnosti mesačných splátok. V zmluve sa uvádza len termín prvej a poslednej splátky, pričom splatnosť ostatných splátok v zmluve nie je uvedená. Taktiež výška úroku z omeškania je v zmluve uvedená neurčito a nesprávne ako „5% p.a. nad rámec úrokovej sadzby za každý deň omeškania“. Úroková sadzba v zmysle zmluvy bola dohodnutá na 16,9% p.a., a teda úrok z omeškania je v zmluve uvedený celkom zjavne v rozpore s platnými právnymi predpismi. Nie je pritom ani zrejmé, či žalobca mal na mysli skutočne 5 „percent“ alebo 5 „percentuálnych bodov“. Žalovaný aj preto namietal neplatnosť úverovej zmluvy, resp. jej má za to, že v prípade platnosti zmluvy je potrebné poskytnúť úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

6. Žalovaný v odpore namietal aj neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zo strany žalobcu, nakoľko žalobca nepostupoval v súlade s platnou právnou úpravou. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by vopred upozornil žalovaného na mimoriadne zosplatenie úveru. Za takýto dôkaz nemožno považovať upomienky predložené žalobcom spolu so žalobou, nakoľko z nich táto skutočnosť nevyplýva. Taktiež táto skutočnosť nevyplýva ani z listu zo dňa 14.04.2015, nakoľko z jeho obsahu je zrejmé, že žalobca týmto listom už vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru a vyzýva žalovaného na úhradu do 7 dní. Rovnako tak zo žaloby a ani z jej príloh nemožno vyvodiť, omeškanie s úhradou ktorých mesačných splátok malo byť dôvodom na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Vzhľadom k tomu preto úkon žalobcu, ktorým vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, je potrebné považovať za neplatný, v dôsledku čoho mimoriadna splatnosť úveru nenastala. V prípade, ak by bola úverová zmluva platná a úver by sa posudzoval ako úročený a s poplatkami, tak by žalobca mohol požadovať len zaplatenie dlhu na tých splátkach, ktorých splatnosť nastala uplynutím času do podania žaloby.

7. Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, akým spôsobom posudzoval schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. S poukazom na § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. je preto aj z tohto dôvodu potrebné považovať vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru za neplatné. Taktiež pokiaľ žalobca nepreukáže, že postupoval s náležitou opatnosťou, je potrebné jeho postup považovať za zvlášť hrubé zanedbanie povinností a úver (ak je platný) považovať za bezúročný a bez poplatkov.

8. Napokon žalovaný vzniesol námietku premlčania práva žalobcu a poukázal na jej dôsledky, a to v závislosti od posúdenia jeho predchádzajúcej obrany súdom.

9. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k obrane žalovaného doručenom súdu dňa 25.3.2018 (tzv. replika) uviedol, že v žalobe uvádzal, že platby žalovaného na istinu boli po 14.4.2015 realizované nasledovne: 19.2.2016 21,85 Eur, 27.4.2017 114,42 Eur, 22.5.2017 212 Eur, 29.6.2017 212 Eur, 28.7.2017 212 Eur, 25.8.2017 212 Eur, 27.9.2017 212 Eur, 25.10.2017 212 Eur, 24.11.2017 212 Eur, 20.12.2017 204 Eur, 26.1.2018 204 Eur, 27.2.2018 204 Eur, 27.3.2018 204 Eur. Pri úhradách dňa 19.2.2016 vo výške 100 Eur dňa 27.4.2017 vo výške 211,90 Eur, tieto neboli započítané v celom rozsahu na istinu úveru, rozdiel ktorý tým vznikol je vo výške 175,63 Eur, ktorý žalobca týmto podaním započítava na úhradu istiny.

10. Žalobca ďalej uviedol, že nad rámec uvedených úhrad eviduje platby žalovaného dňa 26.4. 2018 v sume 204 Eur, dňa 25.5.2018 v sume 204 Eur, dňa 25.6. 2018 v sume 204 Eur a dňa 26.7. 2018 v sume 203,61 Eur, celkom 815,61 Eur. Tieto úhrady priradil na istinu a úrok z omeškania nakoľko istina bola uhradená v celom rozsahu. Vzhľadom na úhrady žalovaného po začatí konania vo výške 815,61 Eur a rozdiel pri zápočte úhrad žalovaného vo výške 175,63 Eur, t.j. spolu 991,24 Eur, žalobca zobral žalobný návrh späť v rozsahu 991,24 Eur, a to vo vzťahu k istine vo výške 626,79 Eur a úrokov z omeškania, ktoré bližšie konkretizoval a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Žalobca zotrval na podanej žalobe v časti úroku z omeškania v sume 2,18 Eur (ako neuhradeného zostatku úroku z omeškania 5,05% ročne

zo sumy 1116,14 Eur od 21.12.2017 do 26.1.2018) a tiež v časti 5,05 % úroku z omeškania ročne zo sumy 912,14 Eur od 27.1.2018 do 27.2.2018, 5,05 % úroku z omeškania ročne zo sumy 708,14 E Eur od 28.2.2018 do 27.3.2018, 5,05 % úroku z omeškania ročne zo sumy 504,14 Eur od 28.3.2018 do 26.4.2018, 5,05 % úroku z omeškania ročne zo sumy 300,14 Eur od 27.4.2018 do 25.5.2018, 5,05 % úroku z omeškania ročne zo sumy 96,14 Eur od 26.5.2018 do 25.6.2018.

11. Žalobca v replike uviedol, že z histórie transakcií na úvere vyplýva, na aké položky boli jednotlivé platby žalovaného priradené. Jednotlivé platby do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti boli priradené na istinu, na zmluvné úroky, na poplatky a na poistenie. Platby po vyhlásenia mimoriadnej splatnosti s poukazom na dnešné vyjadrenie boli žalobcom v celom rozsahu priradené na istinu. Výška splátky istiny a zmluvného úroku nebola v splátkach rovnaká, splátka úveru bola dohodnutá ako anuitná, t.j. postupne stúpala výška splácanej istiny (v rámci jednej splátky) a klesala výška zmluvného úroku (v rámci jednej splátky). Anuitná splátka úveru sa teda skladá z dvoch zložiek, splátky istiny a splátky úveru a výška splátky sa počas celého obdobia platnosti Úverovej zmluvy nemení, mení sa len pomer medzi výškou istiny a výškou úroku tak, že pokiaľ na začiatku splácania úveru je vyšší pomer úroku oproti istine, ku koncu doby splácania je väčší pomer istiny oproti úroku. Anuitná splátka je uvedená tak v samotnej zmluve, ako i napr. v žiadosti o poskytnutie úveru. Námietku žalovaného týkajúcu sa veľkosti písma považuje žalobca za účelovú snahu žalovaného dosiahnuť pre neho priaznivejšie rozhodnutie opakovaným upozorňovaním na spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu a právnu úpravu, ktorá sa na vec v danom čase nevzťahovala. Pokiaľ žalovaný vedel prečítať text zmluvy, podpísať zmluvu na správnom mieste, skontrolovať svoje osobné údaje, určite veľkosť písma zmluvy nebola niečím, čo by ho nejako poškodzovalo, či sa ho nejako dotýkalo. Žalovaný v tejto súvislosti neuvádza žiadnu konkrétnu veľkosť písma zmluvy. Menšie písmo ako je použité v Zmluve je napr. použité i v doklade totožnosti - občianskom preukaze. Právny poriadok platný v čase uzavretia zmluvy nevyvodzoval žiadne následky vyplývajúce z veľkosti písma v použitej zmluve. Žalobca ďalej odcitoval ustanovenie § 10d, ktorého obsahom je riadenie odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Poukázal na to, že žalovaný neuvádza žiadnu konkrétnu výšku najvyššej prípustnej odplaty, ani odplaty aplikovanej v tomto vzťahu, jeho tvrdenie a závery v tejto súvislosti preto namieta a popiera. Žalovaný neuvádza žiadne konkrétne bližšie okolnosti k výpočtu RPMN, jeho tvrdenie a závery preto žalobca taktiež namieta a popiera. Napokon žalobca v replike uviedol, že keďže si v konaní uplatňuje iba nárok na zákonný úrok z omeškania, sú ďalšie námietky žalovaného nepodstatné. Poukázal na to, že podobne znakom % vyjadrujú percentá aj štátne orgány, vrátane súdov v neprebernom počte dokumentov a rozhodnutí a toto je pre všetkých zrejmé. Ohľadne skúmaní bonity žalovaného žalobca uviedol, že pri príprave poskytnutia úveru skúmal a zisťoval rodinný stav žalovaného; celkový počet členov jeho domácnosti; vzdelanie žalovaného; vzťah k nehnuteľnosti, v ktorej žalovaný žije; dátum, od ktorého žalovaný v tejto nehnuteľnosti žije; typ zmluvy pre mobilný telefón; údaje zamestnávateľa; čas vzniku pracovného pomeru; kontakt na zamestnávateľa; pozíciu, na ktorej žalovaný pracuje; to, či je tento vo výpovednej a/alebo skúšobnej dobe; to, aký majú druh pracovného pomeru. Žalovaný deklaroval, že je slobodný; že žije u rodičov, že nie je vo výpovednej dobe, že má trvalý pracovný pomer. Žalovaný ďalej žalobcovi oznámil svoje príjmy za posledné tri mesiace; to, aké má splátky a výdavky; to, že má vysporiadané svoje daňové povinnosti; to, že má plat zasielaný na účet do banky.

12. Vzhľadom na zostávajúci predmet konania po čiastočnom späťvzatí žaloby súd nariadil vo veci pojednávanie na 20.8.2019, na ktoré predvolal zástupcov oboch sporových strán. Repliku žalovaného, ktorej obsahom je aj čiastočné späťvzatie žaloby súčasne zaslal žalovanému na vedomie s možnosťou sa k nemu vyjadriť v poskytnutej lehote.

13. Žalovaný sa k replike žalobcu vyjadril v písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 8.7.2019 (tzv. duplika). Uviedol, že žalobca v replike uvádza platby realizované žalovaným s tým, že podľa tvrdenia žalobcu mal žalovaný po začatí konania zaplatiť sumu 815,61 EUR. K tejto sume žalobca pripočítava sumu 175,63 EUR, predstavujúcu rozdiel v úhradách žalovaného zo dňa 19.02.2016 a 27.04.2017, čo spolu predstavuje sumu 991,24 EUR. Túto sumu žalobca započítava na úhradu istiny (626,79 EUR) a čiastočne na úhradu úroku z omeškania, na základe čoho berie žalobca späť svoj návrh čo do istiny 626,79 EUR a čiastočne aj čo do úroky z omeškania. Žalovaný považuje výpočet predkladaný žalobcom za nesprávny. Tento výpočet vychádza z nesprávneho predpokladu, že zmluva o úvere predstavuje platný právny úkon, uzatvorený v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej ako „ZoSÚ“), poskytnutý úver je úročený a s poplatkami, ďalej z nesprávneho predpokladu, že žalobca

platne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a v neposlednom rade aj z toho, že ďalšie platby vykonané žalovaným nad rámec sumy 991,24 EUR žalobca správne zaúčtoval na úhradu úveru.

14. Žalovaný v duplike zotrval na pilieroch svojej obrany i naďalej a uviedol, že pokiaľ žalobca v tomto štádiu konania zobral čiastočne späť svoj návrh, urobil tak predčasne bez toho, aby súd mohol v rámci vykonaného dokazovania posúdiť dôvodnosť nároku žalobcu s ohľadom na vznesenú obranu. Postup žalobcu pri započítaní sumy 991,24 EUR by mal opodstatnenie výlučne v tom prípade, ak by istina žalovanej pohľadávky (626,79 EUR) a jej príslušenstvo boli správne určené. Nakoľko ale žalovaný v odpore namietal celý uplatnený nárok, musel mať žalobca vedomosť o tom, že spôsob, akým žalobca vypočítal dlžnú istinu žalovanej pohľadávky a jej príslušenstvo je sporný a žalobca nepreukázal dôvodnosť ním uplatneného nároku. Pokiaľ súd v dôsledku späťvzatia žaloby zastaví konanie v časti, v ktorej žalovaný vzal žalobu späť, je potrebné zastavenie konania v tejto časti pripočítať výlučne na vrub žalobcu ako jeho neúspech v konaní. Opačný výklad by znamenal, že sa súd bez vykonania dôkazov v tomto smere stotožní s tvrdením žalobcu o tom, že ním pôvodne uplatnený nárok bol dôvodný. Žalobca sa snaží navodiť dojem, že žalovaný vykonanými platbami uznal nárok žalobcu, s čím nemožno súhlasiť. Žalovaný v skutočnosti realizoval platby len do júla 2018, kedy žalovaný tieto platby realizoval v domnení, že doposiaľ nesplatil sumu 3.000,00 EUR ako vyčerpanú istinu. Žalovaný ako spotrebiteľ mal obavu z následkov plynúcich z neuhrádzania úveru. Navyše, žalovaný mal voči žalobcovi aj ďalší úver, kedy žalovaný strácal prehľad o tom, koľko už žalobcovi v skutočnosti zaplatil. Po prevzatí právneho zastúpenia žalovaného došlo k prepočítaniu toho, čo už žalovaný zaplatil, kedy žalovaný zistil, že zaplatil viac než bola výška poskytnutého úveru, a preto žalovaný prestal s ďalšími úhradami. V tomto smere navrhol, aby si súd pripojil spis tunajšieho súdu sp. zn. 13Csp/27/2018, predmetom ktorého bol nárok žalobcu voči žalovanému z iného úverového vzťahu.

15. Žalovaný ďalej uviedol, že podľa prehľadu platieb predloženého žalobcom k žalobe (od 14.04.2014 do 28.02.2018), možno tieto platby rozdeliť na platby vykonané pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru (14.04.2015) a po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Z prehľadu platieb vyplýva, že do 14.04.2015 zaplatil žalovaný celkovo sumu 396,48 EUR, z čoho ale na istinu úveru bola započítaná len suma 59,59 EUR. Vo zvyšnej časti boli platby žalovaného neoprávnene započítavané na úhradu úroku z úveru, poplatkov a na úhradu poisťného. Za obdobie od 14.04.2015 do podania žaloby žalovaný zaplatil 2.611,90 EUR. K tejto sume žalobca udáva, že ju započítal na „istinu“. Tvrdenie žalobcu považuje žalovaný za zavádzajúce, nakoľko je potrebné dôsledne rozlíšiť medzi „istinou úveru“ a „istinou žalovanej pohľadávky“. Istinou žalovanej pohľadávky sa rozumie žalobcom uplatnená suma 626,79 EUR. Z tejto sumy má podľa tvrdení žalobcu v žalobe pripadať na samotnú istinu úveru len suma 504,14 EUR. Zvyšná časť (122,65 EUR) pripadá podľa žaloby na zostávajúci zmluvný úrok 30,76 EUR a poplatky vo výške 91,89 EUR, ktoré žalobca účtoval neoprávnene. Taktiež žalobca nebol oprávnený započítavať platby žalovaného na úhradu poisťného. Dohodu o poisťnej zmluve, ktorá podmieňuje uzatvorenie úverovej zmluvy, je potrebné považovať za neprijateľnú podmienku zo strany dodávateľa. Preto ak by aj bola uzatvorená úverová zmluva platná, je dojednanie ohľadne poisťovania neplatným právny úkonom a žalobca nebol oprávnený započítavať plnenia žalovaného na úhradu poisťného. Preto ak žalobca v bode I. svojho vyjadrenia uvádza, že sumu 175,63 EUR + 815,61 EUR, t. j. spolu 991,24 EUR započítal na úhradu istiny (626,79 EUR) a úroku z omeškania, je toto tvrdenie žalobcu zavádzajúce, nakoľko suma 626,79 EUR v skutočnosti obsahuje nie len istinu úveru, ale aj úrok z úveru a vyúčtované poplatky. Nakoľko úverová zmluva je neplatná resp. (v prípade jej platnosti) je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov, žalobca nemohol úhrady žalovaného započítavať na iné plnenia než na istinu úveru. Keďže žalobca nesprávne započítaval úhrady žalovaného nie len na istinu úveru, ale aj na úrok, poplatky, poisťné, bol postup žalobcu od počiatku nesprávny a žalobca dospel k nesprávnej výške žalovanej istiny pohľadávky 626,79 EUR. Žalovaný poukazuje na to, že do podania žaloby žalovaný zaplatil celkovo sumu 3.008,38 EUR. Uvedená suma predstavuje súčet platieb žalovaného, ktoré sú uvedené v prehľade platieb doloženom žalobcom k žalobe a ďalších platieb uvedených vo vyjadrení žalobcu (396,48 EUR do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, 2.611,90 EUR od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti do podania žaloby). Úhrady žalovaného ku dňu podania žaloby tak predstavovali vyššiu sumu než bola výška poskytnutého úveru. V prípade, ak súd posúdi úverovú zmluvu ako neplatnú, vznikla by žalovanému nanajvýš povinnosť vrátiť žalobcovi to, čo prijal z neplatného právneho úkonu, teda vrátiť sumu 3.000,00 EUR. S ohľadom na vznesenú námietku premĺčania v podanom odpore, na ktorej žalovaný naďalej trvá, nemohlo by byť toto právo žalobcovi priznané, aj pokiaľ by žalovaný zaplatil menej než koľko mu žalobca poskytol. Nakoľko ale žalovaný do podania žaloby uhradil viac, než koľko mu bolo žalobcom poskytnuté, je nárok žalobcu od počiatku nedôvodný. Aj v prípade, ak by samotná zmluva o úvere predstavovala

platný právny úkon, je samotný úver potrebné s ohľadom na ZoSÚ považovať za bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko žalovaný do podania žaloby zaplatil viac, než bola výška úveru, nemá žalovaný povinnosť platiť ešte niečo žalobcovi. Naopak, keďže žalovaný po podaní žaloby vykonal ďalšie platby vo výške 815,61 EUR, je žalobca povinný vrátiť žalovanému sumu uhradenú nad rámec sumy 3.000,00 EUR. Konkrétne ide o čiastku 823,99 EUR (8,38 EUR + 815,61). Žalovaný si nárok na vrátenie tejto sumy uplatní osobitnou žalobou v prípade, ak sa súd stotožní s jeho záverom o neplatnosti zmluvy resp. bezodplatnosti zmluvy.

16. Žalovaný v duplike namietol aj tvrdenie žalobcu, že z histórie transakcií na účte vyplýva, akým spôsobom boli započítavané úhrady žalovaného. Z doloženej histórie transakcií v skutočnosti vyplýva len rozsah, v akom bola tá - ktorá platba započítaná na istinu úveru, zmluvný úrok, poplatky a poistné. Nemožno z nej ale nijako vydedukovať, na úhradu ktorej konkrétnej mesačnej splátky boli úhrady započítané. Taktiež z tejto histórie transakcií nevyplýva, omeškanie s úhradou ktorej splátky viedlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobcovi nič nebránilo vo svojom vyjadrení tieto skutočnosti uviesť. Najmä ak žalovaný už odpore namietal, že žalobca nešpecifikoval svoj nárok a nepreukázal, akým spôsobom dospel k žalovanej sume 626,79 EUR. Pokiaľ žalobca tieto nedostatky neodstránil ani vo svojom vyjadrení, je nárok žalobcu nepreukázaný.

17. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že účinnosť právnej úpravy čo do veľkosti písma až po uzatvorení zmluvy o úvere neušla jeho pozornosti už pri podaní odporu, čo aj v odpore uviedol. Naďalej trvá na tom, že i keď právna úprava čo do veľkosti písma je účinná až od 01.01.2015, nemožno z toho vyvodit', že spotrebiteľské zmluvy uzatvorené pred týmto dátumom mohli byť napísané akoukoľvek veľkosťou písma. Zmluva napísaná úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky ako lupa, pravítko a podobne, práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy. Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma je potrebné hodnotiť ako nepochopiteľný a ako nie dobrý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemožno poskytnúť ochranu. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písanými takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ sa nedokáže náležite oboznámiť s obsahom zmluvy. Takéto konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje neprijateľnú podmienku. Uvedená skutočnosť spôsobuje neplatnosť zmluvy o úvere. Žalovaný opakovane žiada, aby mu boli doručené všetky prílohy k žalobe v čitateľnej forme. Doručenie príloh žaloby vo forme brániacej strane sa s obsahom takýchto príloh riadne oboznámiť je porušením práva na spravodlivý proces. Nepodstatná je v tomto smere argumentácia žalobcu údajmi o doklade totožnosti.

18. Žalovaný vo vzťahu j odplate a RPMN poukázal na svoju argumentáciu uvedenú v podanom odpore, na ktorej i naďalej trvá. K výške RPMN uviedol, že podľa jeho prepočtov táto predstavuje 19,90%, čo je viac než je uvedené v zmluve o úvere. Poukázal na nesprávne uvedenú celkovú čiastku k zaplateniu v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa v zmluve. Podľa zmluvy mal žalovaný splatiť úver formou 119 splátok po 54,77 EUR, čo predstavuje 6.517,63 EUR. Nad rámec poskytnutej istiny úveru (3.000,00 EUR) tak žalovanému vznikla povinnosť vrátiť v skutočnosti sumu 3.517,63 EUR, pričom táto čiastka je vyššia než suma uvedená v úverovej zmluve. Žalovaný bol tak uvedený do omylu ohľadne celkovej výšky úveru v jeho neprospech. K námietke žalobcu ohľadne symbolu „%“ žalovaný uviedol, že v podanom odpore nenamietal samotný symbol „%“, ale skutočnosť, že výška úroku z omeškania je v zmluve uvedená neurčito a nesprávne ako „5% p.a. nad rámec úrokovej sadzby za každý deň omeškania“. Úroková sadzba v zmysle zmluvy bola dohodnutá na 16,9% p.a., a teda úrok z omeškania je v zmluve uvedený celkom zjavne v rozpore s platnými právnymi predpismi ako 5% nad túto sadzbu. Nie je pritom ani zrejmé, či žalobca mal na mysli skutočne 5 „percent“ alebo 5 „percentuálnych bodov“. Pokiaľ by to malo byť 5 percentuálnych bodov, bol by úrok z omeškania vo výške 21,9% p.a.

19. K tvrdeniu žalobcu o tom, ako zisťoval bonitu žalovaného, žalovaný v duplike poukázal na to, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, akým spôsobom posudzoval schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Požiadavku žalobcu, ktorou žiada súd o oznámenie, kedy by súd považoval za potrebné resp. vhodné doložiť podklad, vysvetlenie či dôkaz zo strany žalobcu, považuje žalovaný za nepochopiteľnú. Procesný postup súdu je daný predovšetkým ustanoveniami Civilného sporového poriadku, ktoré musia byť žalobcovi známe, obzvlášť ak je právne zastúpený advokátom. Taktiež možnosť vyjadriť sa k predbežnému právnomu posúdeniu veci má žalobca priamo na pojednávaní, kedy súd už aj nariadil termín pojednávania. Po zavedení Civilného sporového poriadku

sa dôraz kladie na zvýšenú procesnú diligenciu strán sporu. Preto požiadavka, aby súd žalobcovi oznamoval, kedy má žalobca predkladať vyjadrenia či dôkazy, je zarážajúca a ťažko pochopiteľná. Žalovaný ďalej poukázal na absenciu vyjadrenia žalobcu aj k ďalším tvrdeniam žalovaného v odpore, ku ktorým sa žalobca nijako nevyjadruje. Žalovaný v odpore namietal vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Tvrdenia žalovaného žalobca vo svojom vyjadrení nepoprel, preto je potrebné tieto tvrdenia považovať za nesporné. Otázka vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru má pritom význam aj čo do samotného omeškania žalovaného a uplatneného úroku z omeškania. Žalobca doposiaľ ani len neuviedol a nepreukázal, omeškania s úhradou ktorej mesačnej splátky úveru malo viesť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Rovnako tak žalobca nepoprel ani žalovaným vznesenú námietku premlčania. Aj v tomto prípade teda rovnako platí, že aj táto námietka nie je medzi stranami sporná a žalobca nemá voči vznesenej námietke premlčania výhrady.

20. S poukazom na uvedené skutočnosti žalovaný uviedol, že naďalej považuje uplatnený nárok žalobcu za nedôvodný a navrhuje žalobu zamietnuť. Zároveň si uplatnil nárok na plnú náhradu trov konania. K procesnému úkonu žalobcu - čiastočnému späťvzatiu žaloby uviedol, že toto je predčasné a žalovaný preto so späťvzatím žaloby nesúhlasí. Nakoľko žalobca zobral späť svoj návrh ešte pred predbežným prejednaním sporu resp. pred prvým pojednávaním, žalovaný s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 1 CSP usudzuje, že v tomto štádiu konania je jeho nesúhlas bezpredmetný. Žalovaný opakovane zdôrazňuje, že zastavenie konania zaviniť žalobca, nakoľko z podaného odporu je zrejmé, ktoré skutočnosti žalovaný namietal. Pokiaľ súd v dôsledku späťvzatia žaloby nevykoná dokazovanie k skutočnostiam namietaným zo strany žalovaného v rámci jeho obrany, nemôže sa súd bez ďalšieho stotožniť s tým, že nárok žalobcu bol uplatnený dôvodne. Zastavenie konania tak je potrebné pričítať na vrub žalobcu, ktorý svojím procesným postupom toto zastavenie zaviniť.

21. Písomným podaním doručeným súdu dňa 26.7.2019 žalobca reagoval na dupliku žalovaného a súčasne zobral žalobu späť aj v zostávajúcej časti - t.j. v časti zostávajúcich úrokov z omeškania, čo odôvodnil s ohľadom na hospodárnosť a nenavyšovanie trov konania. Žalobca zotrval na požiadavke náhrady trov konania žalovaným, nakoľko dôvodom prvého čiastočného späťvzatia (celá istina, časť úrokov z omeškania) bola výlučne úhrada žalovaného. Vo veci náhrady trov právneho zastúpenia žiada súd, aby rozhodol v súlade s § 256 odsek 1 Civilného sporového poriadku. Z dôvodu späťvzatia žaloby žalobca požiadaval o zrušenie nariadeného pojednávania, resp. o ospravedlnenie jeho neúčasti na tomto pojednávaní. Súd preto v súlade s ustanovením § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba ako „CSP“) vo veci pojednával a aj rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

22. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že nesúhlasí s priznaním náhrady trov konania žalobcovi, nakoľko má za to, že späťvzatie žaloby je reakciou na obranu žalovaného v tomto konaní. Späťvzatím žaloby žalobca v podstate zmaril to, aby sa súd námietkami žalovaného zaoberal. Žalobca sa vo svojom podaní vôbec nevyšporiadal s námietkami žalovaného uplatnenými v odpore.

23. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

24. Podľa § 145 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

25. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

26. Keďže žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť, súd konanie podľa § 145 ods. 1 CSP zastavil. Z dôvodu, že k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo pojednávanie, nebol súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby potrebný.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zaviniť zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

29. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

30. Medzi stranami sporu ostala sporná otázka náhrady trov konania, ktorú žiadali priznať obe strany argumentujúc tým, že protistrana procesne zodpovedá za zastavenie konania.

31. V ustanovení § 256 ods. 1 CSP je zakotvená tzv. zásadu procesnej zodpovednosti za zavinenie, ktorej zmyslom je sankčná náhrada trov konania. V zmysle tejto zásady má povinnosť náhrady trov konania tá strana, ktorá ich zaviniła. Súd je tak v prípade zastavenia konania, v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania, vždy povinný skúmať, či niektorá zo strán sporu zaviniła zastavenie konania. V danej súvislosti platí, že ak sa pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradíť trovy konania, pretože zastavenie konania zavinił. Ide najmä o prípad plnenia žalovaného žalobcovi po podaní žaloby.

32. V predmetnej veci vzal žalobca žalobu späť dvoma čiastočnými späťvzátiami. Prvé z nich odôvodnil úhradami žalovaného vykonanými po začatí konania a rozdielom pri zápočte úhrad žalovaného, ktoré neboli žalobcom pôvodne započítané v celom rozsahu na istinu úveru (žalobca tak urobil až v priebehu konania, po podaní odporu žalovaným). Druhé späťvzatie žaloby žalobca odôvodnil hospodárnosťou konania (nenavyšovaním trov konania). Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že späťvzatie žaloby bolo čiastočne zavinené žalovaným (plnenie žalobcovi po podaní žaloby) a čiastočne bolo zavinené žalobcom (rozdiel vzniknutý započítaním platieb žalobca a nenavyšovanie trov konania). Žalovaný tak zavinił zastavenie konania vo väčšej časti než žalobca, preto by žalobca mal mať nárok na pomernú časť náhrady trov konania. Súd však podľa uvedeného záveru nerozhodol, nakoľko súčasne dospel k názoru o splnení predpokladov pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, t.j. o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd vzhliadol v postavení sporových strán (spotrebiteľ, dodávateľ) v spojení so skutočnosťou, že žalovaný späťvzatím žaloby znemožnil posúdenie obrany žalovaného ako spotrebiteľa a na niektoré podstatné časti jeho obrany vôbec nereagoval, čoho dôsledkom môže byť skutočnosť, že úhrady, ktoré žalovaný po začatí konania realizoval, žalobcovi nemuseli patriť dôvodne. Súd preto stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.